

புதிய கண்ணோட்டம்

வெளியீடு: 3

01 மார்ச்சு 1993

விலை: ரூபா ஐந்து

இளைய உயிர்கள் அழிகின்றன. தமிழ் பேசும் மக்களின் அவல வாழ்க்கை தொடர்கிறது. 2000 கோடி ரூபா செலவில் மரணச்சடங்கு நடத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

யுத்தத்தின் மூலம் தீர்வு காண முடியுமா?

பூ நகரி, நாகதேவன்துறைத் தாக்குதல்களில் உயிரிழந்தவர்களின் சடலங்கள் எண்ணி முடிக்கப் படுவதற்கு முன்பே யுத்தத்தில் வெற்றி தோல்வி பற்றி மார்தட்டத் தொடங்கி விட்டார்கள். சடலங்களை எண்ணுவதும், கைப்பற்றப்பட்ட ஆயுதங்களை எண்ணுவதும், எமது தரப்பில் இத்தனை பேர் வீர மரணமடைந்து விட்டார்கள் என்று எவ்வளவு காலத்திற்கு பெருமைப்பட்ட போகிறீர்கள்?

மனித உயிர்களின் விலை மதிப்பற்ற தன்மை பற்றிய கருத்து இங்கு அடிப்பட்டுப் போகிறது. யுத்தம் தமிழர்களுக்கு ஒரு தீர்வை நோக்கியதாக இருந்தால் அதில் அர்த்தமிருக்கிறது. ஆனால் இங்கு தீர்வே யுத்தம் என்றல்லவா ஆகிவிட்டது. வட கிழக்கில் ஒரு தலை முறை அழிந்துவிட்டது. இளைஞர்கள் அரிதாகி வருகின்றனர்.

ஆணையிறவுத் தாக்குதலில் 600 க்கு மேற்பட்டவர்கள் பலியிடப்பட்டார்கள். அதனையடுத்து, தற்போதைய தாக்குதலில் ஏறத்தாழ அதேயளவு தொகையினர் புலிகள் தரப்பில் கொல்லப்பட்டுள்ளனர். இதனைப்போன்று மும்மடங்கு தொகையினர் காயமடைந்துள்ளனர். சரி இத்தகைய தாக்குதல்களின் பலா பலன்கள் என்னவாக இருக்கிறது?

அங்கவீனர்களாக, அகதிகளாக, பட்டினியுடன் இடிபாடுகளுக்குள் வாழும்

நிலைக்கு மக்கள் நிர்ப்பந்திக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். இதற்கு மேல் தாங்க முடியாது என்ற நிலைக்கு மக்கள் தள்ளப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

ஆனால், யுத்தத்திற்கு ஆள் திரட்டும் வேலை தொடர்ந்து நடைபெறுகிறது. இளைஞர்கள் அருகிவரும் நிலையில் சிறுவர்களை, வயோதிபர்களை யுத்தத்திற்குத் திரட்டும் வேலைகள் நடைபெறுகின்றன.

மனிதர்கள் சுதந்திரமாக, சமாதானமாக வாழ்வதற்காகவே போராடுகிறார்கள். ஆனால் இங்கு சாவதற்காகவே போராட்டம் என்று ஆகிவிட்டது.

சக தமிழர் இயக்கங்களின் செயற்பாட்டை நிராகரித்து, இனப் பிரச்சினைக்கு தீர்வு காண்பதற்காக கிடைத்த சந்தர்ப்பங்களையெல்லாம் நழுவவிட்டு, தமிழர்களின் நண்பர்களையெல்லாம் பகைவர்களாக்கிவிட்டு, ஆண்டாண்டு காலமாக தமிழர்களுடன் உற்ற சுற்றமாக வாழ்ந்த முஸ்லிம் மக்களை விரட்டியடித்துவிட்டு, தம்மைத்தாமே அழித்துக்கொள்ளும் முடிவற்ற யுத்தத்தில் புலிகள் இறங்கியிருக்கிறார்கள்.

1990 இல் புலிகள் யுத்தத்தை ஆரம்பித்ததன் பின்னர் அரசு இராணுவம், தனது நிலையை வடகிழக்கில் பலப்படுத்தியுள்ளது. கிழக்கு மாகாணத்தில் தமிழர்கள் சிறுபான்மையினராகி

விட்டனர் வடக்கு கிழக்கிலிருந்து தமிழர்கள் பெருந்தொகையாக வெளியேறிச் செல்லும் நிலையே ஏற்பட்டுள்ளது. இவர்கள் நடாத்தும் யுத்தம் இந்த நிலைமையை அதிகரிக்கச் செய்யுமே தவிர குறைப்பதற்கான எந்தச் சாத்தியக்கூறுகளும் இல்லை.

மறுபுறத்தில் அரசு 5 ம் வகுப்புத் தராதரத்துடனும், பல்வேறு சலுகைகளுடனும் சிங்கள இளைஞர்களைத் திரட்டி சீருடை அணிவித்து வடகிழக்கிற்கு அனுப்பி வைக்கிறார்கள். குடும்ப வறுமை நிலையைப் போக்க இராணுவத்தில் இணையும் அவனது அஸ்தியையும், சடலங்களையுமே திரும்பவும் வீட்டிற்கு அனுப்பி வைக்கிறார்கள்.

நாடு பூராவும் அகதிகள், மாணம் சிறை, சித்திரவதை... இதைப்பற்றியெல்லாம் சிந்திக்க இவர்களுக்கு எங்கே நேரம் இருக்கிறது? தொடர்ந்து யுத்தம் நடத்த வேண்டும். அதில் மனித உயிர்கள் காவு கொள்ளப்படுவது பற்றி இவர்களுக்கு எந்தக் கவலையுமில்லை வருடம் 2000கோடி செலவு செய்து அரசு மரணச் சடங்குகளை நடத்துவதும், தமிழர்களை அகதிகளாக மாற்றுவது மான சாரியங்களைச் செய்து வருகிறது..

ஆனால் அநியாயமாக இரத்தம் சிந்துவதைத் தவிர்த்து தேசிய இனப் பிரச்சினைசகு அரசியல் தீர்வு காணப்படவேண்டும் என்பது பற்றி, யுத்தம் நடாத்தும் சக்திகளுக்கு எந்தச் சிந்தனையும் கிடையாது,

தொடரும் வன்முறைகளுக்கு மாற்றீடாக...

(லண்டனிலிருந்து நமது பிரதிநிதி)

இலங்கையில் நீதிக்கும் ஜனநாயகத்திற்குமான குழுவின்ரால் ஒழுங்கு செய்யப்பட்டிருந்த சர்வதே மாநாடு கடந்த கார்த்திகை 20ம், 21ம் திகதிகளில் இலண்டன் பல்கலைக்கழக, கல்லூரி மண்டலத்தில் நடைபெற்றது.

இலங்கையில் ஜனநாயக சமுதாயத்தைக் கட்டி எழுப்பத் தடையாக இருக்கும் காரணிகளை இனங்கண்டு, அவற்றிற்கெதிராக ஜனநாயக மக்கள் போராட்டங்களை ஊக்குவித்து, ஆதரவளிப்பதை நோக்கமாகக் கொண்டு ஒழுங்கு செய்யப்பட்டிருந்த இம்மாநாட்டில், இரண்டு நாட்கள் பல தலைப்புக்களில் கருத்தரங்குகளும், கலந்துரையாடல்களும் இடம் பெற்றன.

இம்மாநாட்டிற்கு, ஆய்வுக் கட்டுரைகள் சமர்ப்பிக்கவும், கலந்துரையாடல்களில் பங்குபற்றவும் இலங்கையிலிருந்தும் மற்றும் ஐரோப்பிய நாடுகளிலிருந்தும் பல அறிஞர்கள், பத்திரிகையாளர்கள் சமூகமளித்திருந்தனர். பிரித்தானியாவிலுள்ள இலங்கை தொடர்பான வேலைகளில் ஈடுபட்டிருக்கும், அரசுசார்பற்ற நிறுவனங்கள் சிலவற்றின் பிரதிநிதிகளும் பிரச்சன்மையிருந்தனர்.

இம்மாநாட்டை அங்குராப்பணம் செய்துவைத்து உரை நிகழ்த்திய பிரித்தானிய தொழிற் கட்சிகளின் ஐரோப்பிய பாராளுமன்ற உறுப்பினரான கிறிஸ்டின் ஓடி, இலங்கையில் தேர்தல்கள், இனப்பிரச்சினைக்கான பேச்சுவார்த்தைகள், பாராளுமன்றம் என்ற தோற்றப்பாடுகள் இருப்பதுபோல் தோன்றினாலும், அங்கு அடிப்படை ஜனநாயகத்திற்கான எந்த இயல்புகளும் இல்லை என்பதே கசப்பான உண்மையாகும் என்று கூறினார். இம்மாநாட்டின் முதல்நாள், இலங்கையின் இனப்பிரச்சினைக்கான தீர்வு, அரசியல் யாப்பு மாற்றியமைக்கப்பட வேண்டிய அவசியமும் அதிகாரப் பரவலாக்கமும் ஆகிய தலைப்புக்களில் நடைபெற்றது.

இக் கருத்தரங்கில் ஆய்வுக்கட்டுரை ஒன்றைச் சமர்ப்பித்து உரை நிகழ்த்திய ஈழ மக்கள் புரட்சிகர விடுதலை முன்னணியின் பிரதம பேச்சாளரும், அரசியற் பிட உறுப்பினருமான தோழர் கேத்வரன், இலங்கையின் இனப்பிரச்சினைக்கு நீதியானதும், நிரந்தரமானதுமான தீர்வொன்று காண்பதென்பது அதிகாரப் பரவலாக்கம், ஜனநாயக மயமாக்கல் ஆகிய அம்சங்களைக் கொண்டதாக அமைவதுடன், தற்போது நிலவும் ராணுவ மயமாக்கப்பட்டுள்ள நிலைமை முழுமையாகக் களையப்பட வேண்டும் என்று குறிப்பிட்டார்.

யுத்த நிறுத்தம், சமாதானம், சமாதான வளையங்கள் பற்றி சர்வதேச சமூகப் பிரதிநிதிகளினால் ஆங்காங்கு பேசப்படுவது பற்றிக் குறிப்பிட்ட அவர், யுத்த நிறுத்தமும், இனப் பிரச்சினைக்கான அரசியல் தீர்வும், இரு வேறு விடயங்கள் எனவும், புலிகளுக்கும் அரசிற்குமிடையில் யுத்த நிறுத்தத்திற்கான அவசியம் இருக்கும் அதே வேளையில் நியாயமானதும், நிரந்தரமானதுமான அரசியல் தீர்வென்பது அரசிற்கும் தமிழ் பேசும் மக்களின் பிரதிநிதிகளுக்கும்ிடையில் ஏற்படுத்தப்படவேண்டியதொன்றென்றும் சுட்டிக்காட்டினார். அத்துடன் ஜனநாயக, முற்போக்கு, மதசார்பற்ற சக்திகளுக்கும் இவ்விடயத்தில் ஒரு பாரிய பங்குள்ளதென்பதையும் சுட்டிக் காட்டினார். மேலும் இனப்பிரச்சினையின் இன்றைய நிலை பற்றியும், அந்நிலை ஏற்படுத்தப்பட்டமைக்கான அடிப்படைக் காரணிகள் பற்றியும் பல பரிமாணங்களிலும் விரிவாக ஆய்வு செய்யப்பட்டிருந்தது.

-தொடர்ச்சி 7ம் பக்கம்

என்று முடியும் இந்த அகதி வாழ்க்கை?

இலங்கையின் ஆகப் பெரிய அகதிகள் முகாம் இங்குதான் இருக்கிறது. மடு அகதிகள் முகாமில் வசிக்கும் 29,000 பேரில் 8,000 பேர் வவுனியாவைச் சேர்ந்தவர்கள். அரசுக்கும் புலிகளுக்கும்ிடையேயான போட்டா போட்டியில் இவ் அகதிகள் பகடைக்காய்களாக உருட்டப்படுகிறார்கள்.

தான் விடுவித்த பிரதேசமெனக் கூறும் பகுதிகளுக்குள் இவ் அகதிகளைக் கொண்டுவருவதற்காக, அரசானது உணவு விநியோகம், அடிப்படை வசதிகளைக் குறைத்துக் கொண்டு வந்தது. இதன் விளைவாக இங்கு உணவுப் பொருட்கள், மற்றும் அத்தியாவசியப் பொருட்களை விநியோகித்து வரும் யு.என்.எச்.சி.ஆர் பிரதிநிதிகளுக்கும் அகதிகளுக்கும்ிடையே மோதல் ஏற்பட்டது. இந்த மோதலுக்கு யார் சூத்திரதாரிகளாக இருந்தாலும், தற்போது இந்த அகதிகள் பட்டினியால் வாடிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். சுகாதாரச் சீர் கேடுகளால் நோய்கள் பரவிக் கொண்டிருக்கின்றன.

தவிர, இந்தியாவில் இருந்து கொண்டுவரப்பட்ட அகதிகளுள் ஒரு பகுதியினர் பேசாமலையில் உள்ள ஒரு முகாமில் வைக்கப்பட்டுள்ளனர். சொந்த

இடங்களுக்கு திரும்பிச் செல்ல முடியாத நிலையில் வாழும் இவர்களுடைய நிலைமை இந்தியாவில் இருந்ததைவிட மோசமாக இருக்கிறது.

பிரதான நிலப்பகுதிக்கும் தீவுக்குமிடையே போக்குவரத்துக்கள் இல்லை என்றே கூறலாம். அல்லது மட்டுப்படுத்தப்பட்ட அளவிலேயே நடைபெறுகிறது. உதாரணமாக மாந்தைப் பகுதியிலுள்ள ஒருவர் சிறுநாவற்குளத்தில் உள்ள உறவினர் ஒருவரின் மரண வீட்டுக்குச் செல்ல வேண்டும். இங்கிருந்து பார்க்கையில் கண்ணுக்கெட்டிய தூரத்தில் உறவினர் வீட்டில் நடைபெறும் நிகழ்ச்சிகள் தெரிந்தாலும், மரண வீட்டு அழகை ஒலி கேட்டாலும், அவர் அங்கு நேரடியாகச் செல்ல முடியாது. அவர் படகில் அல்லது கப்பலில் சுற்பிட்டி சென்று, பின்னர் மதவாச்சிக்கோ, வவுனியாவிற்கோ வந்து அங்கு உரிய அனுமதியைப் பெற்றுத்தான் செல்ல வேண்டும்.

சுற்பிட்டி-மன்னார் படகுச் சேவையும், வாரத்திற்கு எல்லா நாட்களுக்கும் என்றில்லை. மன்னார் பாதிரியார் ஒருவராலும், கச்சேரியாலும் ஒழுங்கு செய்யப்பட்ட படகுகள் சேவையில் ஈடுபடுகின்றன. ஊரடங்குச் சட்டம் அடிக்கடி

மன்னார் அவலம்

இங்கு அமுலுக்கு வருவதால் முண்டகுழ்நிலையிலேயே தீவில் உள்ளவர்கள் வாழவேண்டிய நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டுள்ளார்கள்.

யாழ்ப்பாணத்திற்கு அடுத்தபடியாக அத்தியாவசியப் பொருட்களின் விலைகள் இங்கு விஷம்போல் ஏறியுள்ளன. அசாதாரண குழ்நிலையில் இதுமேலும் அதிகமாகும். அத்தோடு அத்தியாவசியப் பொருட்களின் விலைகளும் அதிகமாகவே இருக்கிறது.

தொழில் வாய்ப்புக்கள் குறைவாக இருப்பதால் அன்றாடங்காய்ச்சிகள் பட்டினியால் வாடுகிறார்கள். தீவில் மீன்பிடி பிரதான தொழிலாக இருப்பதால் கடலுக்குச் செல்ல முடியாத குழ்நிலையில் சொல்லொணாத துன்ப துயரங்களை அனுபவித்து வருகிறார்கள். மட்டுப்படுத்தப்பட்ட அளவில் மீன்பிடி அனுமதி இருந்தாலும் இங்குள்ள பெருந்தொகையான மீனவர்கள் எதுவும் செய்ய முடியாதவர்களாகவே இருக்கிறார்கள். எரிபொருள் தட்டுப்பாடு, படகுகள், கடன் வசதிகள் எதுவுமே இல்லை.

மன்னார் பெருநிலப்பகுதி விவசாயம், இலங்கையின் நெல் தேவையைப் பெருமளவில் பூர்த்தி செய்தது. இன்று பாலைவனங்களாகக் காட்சியளிக்கின்றன. உரம், இரசாயனப் பொருட்கள், விவசாயக் கடன்கள் எதுவுமே இல்லாத நிலையில் இந்நிலப் பகுதி மக்கள் ஒரு விதமான அகதி வாழ்க்கையையே மேற்கொள்கிறார்கள்.

கட்டுக்கரைக் குளத்தின் தாங்கிகள் உடைக்கப்பட்டு விட்டதால் மன்னார், வங்காளப் பகுதிகளுக்கான நீர் விநியோகம் மிக மோசமாகப் பாதிக்கப்பட்டுள்ளது. பாடல் பெற்ற திருத்தலமான கேதீஸ்வரர் ஆலயம் யுத்த சோகத்தின் அடையாளங்கள் பதித்த சாட்சியாக நின்றுகொண்டிருக்கிறது. புலிகள்-

இராணுவ மோதலில் பாதுகாப்பற்றாகப் பாவிக்கப்பட்டதன் விளைவாக இவ் ஆலயம் மோசமாகச் சேதமடைந்துள்ளது.

யு.என்.எச்.சி.ஆர், சிறுவர் பாதுகாப்பு நிதியம் ஒன்றை உருவாக்கி அனாதைச் சிறார்களைப் பராமரித்து வந்தது.

மன்னார் துயர் துடைப்புச் சங்கம் வாழ்வோதயம் போன்ற அமைப்புகளும் மக்கள் துயர் துடைப்புப் பணிகளில் ஈடுபட்டுவருகின்றன.

இங்கும் இனந்தெரியாதோரால் ஆட்கள் கடத்தப்படும் சம்பவங்கள் நிகழ்கின்றன. சட்டம்-ஒழுங்குத் துறையில் தண்டனை, இடமாற்றம் பெற்றவர்கள் இங்கு வேலைசெய்யும் நிலவரம் நிலவுகிறது. இதனால் மனித உரிமை மீறல்கள் அதிகமாகவே நடைபெறுகின்றன. செஞ்சிலுவைச் சங்கம் போன்ற அமைப்புகள் இங்கு மனித உரிமை தொடர்பான விடயங்களைக் கவனிக்கின்றன.

ஆண்டாண்டு காலமாக தமிழர்களுடன் உற்ற சுற்றமாக வாழ்ந்த முஸ்லிம்கள் மன்னாரிலிருந்து புலிகளால் விரட்டியடிக்கப்பட்டு முன்றரை ஆண்டுகள் ஆகிவிட்டன. அவர்கள் அகதி முகாம்களில் சொல்லொணாத துன்பங்களை அனுபவித்து வருகிறார்கள். எல்லாவற்றையும் பறிகொடுத்து உடுத்த துணியுடன் சென்ற அவர்கள் பிச்சை எடுக்கும் நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டுள்ளார்கள்.. தொழில் வாய்ப்பு உள்ளவர்கள் திரும்பியுள்ளார்கள். ஆனால் மன்னார் நகரம் தொழில் வாய்ப்புக்கள் மிகவும் குறைந்த இடம்.

கப்பல், படகுப் போக்குவரத்துக்கள் குறைவாக இருப்பதாலும், அடிக்கடி ஊரடங்கு ஏற்படுவதாலும் தமிழ்ப் பத்திரிகைகள் கூட இங்கு கிடைப்பதரிது. நூல் நிலையத்திலும் சில அரசு காரியாலயங்களிலும் மாத்திரமே பத்திரிகைகள் காணக் கிடைக்கின்றன.

மலையக மக்கள் நலன் தொடர்பான சக்திகள் ஐக்கியப்பட வேண்டும்

பெருந்தோட்டங்கள் தனியாரிடம் கையளிக்கப்பட்டதன் பின்பு மலையக மக்கள் புதிய பிரச்சினைகளை எதிர்நோக்குகின்றார்கள். வேலை நாட்களைக் குறைத்து, வேலை நேரத்தை அதிகரித்து, ஊதியத்தை குறைப்பதன் மூலம், அன்றாட தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்ய முடியாத நிலைக்கே தள்ளப்பட்டுள்ளார்கள். தோட்டங்களை கையேற்றவர்கள் அங்கு காய்கறி,

வாழை போன்ற மாற்றுப் பயிர்ச் செய்கை பற்றியும் யோசித்து வருகிறார்கள். இதனால் தோட்டத் தொழிலாளர்கள் வேலை இழப்பு என்ற அபாயத்தையும் எதிர்நோக்குகின்றார்கள். தொழிற் சங்கங்கள் போராட்ட முஸ்தீபுகளை மேற்கொண்டால் அதற்கும் அச்சுறுத்தல் விடுக்கப்படுகிறது. ஜனாதி

பதி டி.பி.விஜயதுங்கா அவர்கள் ஒரு கூட்டத்தில் பேசும்போது, கிராமப்புறங்களில் வாழும் மக்களைவிட மலையக மக்களின் வாழ்க்கைத் தரம் உயர்ந்தது என்று கூறியுள்ளார். அரசாங்கத்தின் வீடமைப்புத் திட்டங்களில் எதுவும் மலையக மக்களுக்கு தொடர்பற்றவை. அவர்களுடைய தோட்ட முதலாளிகள் 150 வருட பழமை வாய்ந்த லயன்களைக்கூட புனர்மைத்துக் கொடுக்கத் தயாரில்லை.

மலையக மக்கள், அங்கு நிரந்தரமாகிவிடக்கூடாது என்பதில் பேரினவாதிகள் எச்சரிக்கையாகவே இருக்கிறார்கள். மறுபக்கம் மலையகப் பிரதேசங்களில் இம் மக்கள் செறிவாக வாழும் பிரதேசங்களை சீர்குலைப்பதற்காக, தொடர்ந்து சிங்களவர்கள் குடியேற்றப்படுகிறார்கள். வடக்குக் கிழக்கு போராட்டமாக இருந்தாலும், தென்னிலங்கையில் ஜே.வி.பி போன்றவற்றின் கிளர்ச்சி நடவடிக்கைகளானாலும் சரி, இம்மக்களே பெரிதும் பாதிக்கப்பட்டுள்ளனர்.

கடந்த 15 வருடங்களாக ஐ.தே.க பதவியில் இருப்பதற்கு, இம் மக்களின் ஆதரவு பிரதான காரணிகளில் ஒன்றாகும். ஆனால் அவர்கள் ஆட்சியாளர்களின் பார்வையில் வெறும் வாக்காளர்தான். தோட்டங்கள் தனியாரிடம் கையளிக்கப்படுவதை ஆரம்பத்தில் இ.தொ.கா ஆதரித்தபோதிலும், தற்போது ஏற்பட்டுள்ள நெருக்கடி நிலைப்பற்றி, தங்கள் அதிருப்தியைத் தெரிவித்துள்ளது.

மலையக மக்களை பிரதிநிதித்துவப் படுத்துபவர்களாக 16 மாகாணசபை உறுப்பினர்கள், 5 பாராளுமன்ற உறுப்பினர்கள். இவர்களில் மூவர் அமைச்சர்களாக இருந்தும், அடிப்படையில் சில காரியங்களை ஆற்ற முடியாத நிலையையே நிலவுகிறது.

கடவுச் சீட்டு பெற்ற ஒரு இலட்சத்து 69 ஆயிரம்பேர் இன்று நாடற்றவர்கள் என்ற திரிசங்கு சொர்க்க நிலையில் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள்.

குமார்

தோட்டங்களில் வேலையற்ற நிலைமை தொடர்பாக மாற்றுத் திட்டங்கள் முன்வைக்கப்பட வேண்டும். அம்மக்களின் அடிப்படைப் பொருளாதாரத் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்வதற்கான முன்முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட வேண்டும்.

தோட்டங்களில் வேலை இழந்தவர்களுக்கு திட்டவட்டமான மாற்றுப் பொருளாதாரத் திட்டங்கள் முன்வைக்கப்பட வேண்டும். இம்மக்கள் செறிவாக வாழும் பிரதேசங்களில் இவர்களுக்கு இதுவீடயத்தில் முன்னுரிமை வழங்கப்பட வேண்டும். ஆனால் இப் பிரதேசங்களில் குடியேற்றப்படும் சிங்கள மக்களுக்கே முன்னுரிமை வழங்கப்படுகிறது.

-தொடர்ச்சி 6ம் பக்கம்

குறியீடுகளைக் காரல்

புதியகண்ணோட்டம்

புலி இல்லா ஊரில் பிழை பிடிக்கப் பலருண்டு வழி சொல்லித் துணைக்கு வர யாருமுண்டோ?

இந்த அரசியல் இருக்கிறதே, அது வழியில் படுத்துக் கிடக்கும் நாய் மாதிரிதான். யார் வேண்டுமானாலும் எட்டி உதைக்கலாம்.

அரசியல் ஒரு சாக்கடை என்று பெர்னாட்ஷோவோ - அல்லது வேறு யாரேனுமோ சொல்லிவிட்டுப் போனாலும் போனார்கள். அரசியலைக் கொச்சையாக வர்ணித்து யார் வேண்டுமானாலும் எப்படி வேண்டுமானாலும் எழுதலாம் என்பதும், அவ்வாறு எதை எழுதினாலும் யாரும் அதற்கு எதிர்ப்புச் சொல்லப் போவதில்லை என்பதும் ஒரு வசதியாக நடைமுறையில் இருந்து வருகிறது.

தோழரடிப்பாடி ரிஷிக்ரார்

எனவே மனதில் படுவதைச் சொல்லி விட்டுப் போய்க்கொண்டிருப்பதெல்லாம் அரசியல் விமர்சனங்களாகக் கருதும் நிலைமை தோன்றியிருக்கிறது.

சரியானதைக் கண்டுபிடித்துச் சரியானதைச் செய்ய வேண்டியது அரசியல்வாதியின் வேலையாகவும், அதில் பிழைபிடித்துக் கொண்டிருப்பது மட்டும் விமர்சனவெலையாகவும் உங்களுக்குச் சொல்லப்படுகிறது என்று வைத்துக் கொள்ளுங்கள். உங்கள் பங்குக்கும் சில உதைகளைத் தருவதில் உங்கள் யாருக்கும் ஆட்சேபமிருக்கப் போவதில்லை. சிலர் பெரியமனது பண்ணித் தங்கள் பணிவுமிக்க உதைகளையும் சமர்ப்பிக்கலாம்.

விஷயம் என்னவென்றால், தீர்வைக் கண்டுபிடிப்பது அரசியல்வாதிகளின் வேலை என்றும், அதில் பிழை கண்டு பிடிப்பதுதான் பத்திரிகையாளரின் கடமை என்றும் ஒருவித வேலைப் பங்கீட்டு முறை இப்போது முனவைக்கப்பட்டிருக்கிறது. சரியான தீர்வு தெரிந்தால் பத்திரிகையாளரே அரசியல் கட்சியை அமைத்து விடுவார், எனவே அவருக்குச் சரியான தீர்வு என்னவென்று தெரியாதென்றும் சொல்லப்படுகிறது. சரியானது என்னவென்று தெரியாத அந்தப் பத்திரிகையாளர், அப்படியானால் பிழைபிடிக்கக் கையாளும் அந்த 'ஞானதிருஷ்டி' என்னவென்றாவது கோடிகாட்டக்கூடாதா?

ஈழமக்கள் புரட்சிகர விடுதலை முன்னணியைப் பொறுத்தவரை, தமிழ் மக்களுக்குக் கிடைத்த இடைக்காலத் தீர்வாக மாகாண சபையை ஏற்றுக் கொண்டது. புலிகளும் சிறீலங்கா அரசாங்கமும் இணைந்து கொண்டு மாகாண சபைக்கெதிரான முட்டுக் கட்டைகளைப் போட்டார்கள்.

இலங்கை-இந்திய ஒப்பந்தத்தின்படி மாகாண சபைகளுக்கென்று ஒப்புக்

கொண்ட அதிகாரங்களைக்கூட சிறீலங்கா அரசாங்கம் வழங்க முடியாமலிருந்தது. இந்நிலையில் மாகாண சபைக்கு என்னென்ன அதிகாரப் பரவலாக்கல்கள் நடைபெறவேண்டும் என்பதை 19 அம்சக் கோரிக்கையாக ஈழ மக்கள் புரட்சிகர விடுதலை முன்னணி முன்வைத்தது.

அதேசமயம் புலிகளோ, தமிழ் மக்களுக்கான தீர்வு முயற்சிகளைக் குழப்பு வதில் தீர்மானகரமான பாத்திரத்தை வகித்தனர். தமிழ் மக்கள் மத்தியிலிருந்து எந்தவொரு அமைப்போ அரசியல் கட்சிகளோ இயங்க முடியாத அளவிற்கு வலிமை மிக்க பாசிச சக்திகளாய்

இன்று அவர்கள் உள்ளனர். அதுமட்டுமில்லாமல், எல்லா இயக்கங்களையும் தடைசெய்து ஒற்றுமையைச் சிதைத்து விட்டதன்மூலம் போராட்ட இலக்கையும் நீண்ட காலத்துக்குப் பின்தள்ளியுள்ளனர்.

கொழும்பில் பத்திரிகை மட்டும் நடத்திக் கொண்டிருக்கிறவர்களுக்கோ 'புலிகளை விட்டுவிடுங்கள்' என்று வலு சூறவாகச் சொல்லமுடிகிறது. வேறெந்தப் போராட்டங்களும் இல்லாதவர்களாகக் கிண்டல் பண்ணிக் கொண்டிருப்பதுதான் 'ஜேர்னலிஸம்' என்று கருதுகிறார்கள்.

வடக்கு கிழக்கிலிருந்து ஏனைய இயக்கங்கள் கட்சிகள் எதுவும் இயங்க முடியாதவாறு புலிகள் தடை செய்திருப்பதானது இவர்களுக்கு கேலிக்கும் ஏளனத்திற்குமுரியதாகத்தான் தெரிகிறதே தவிர, அதிலுள்ள பாசிசத்தன்மையும், யாரையும் இயங்க விடாத - எந்தத் தீர்வையும் வரவிடாத - தமிழ் மக்களுக்கு விரோதமான கொடூரத் தன்மையும் இவர்களுக்குத் தெரிவதில்லை. எனவே, புலி என்ற ஒன்றே இல்லாமல் போய்விட்டது போலவும், மற்றவர்கள் என்ன செய்கிறீர்கள் என்று பெரிய மனிதத் தோரணையோடு தங்களது சிறுபிள்ளைத்தனமான கேள்விகளைக் கேட்க முடிகிறது.

ஈழமக்கள் புரட்சிகர விடுதலை முன்னணி தற்போது சாத்தியமாகக் கூடிய இடைக்காலத் தீர்வுத் திட்ட மொன்றை முன்வைத்து, அதற்காகச் செயற்பட்டு வருகிறது. தமிழ் மக்களின் விடுதலைக்காகப் போராடும் அரசியல் கட்சி என்ற வகையில், இந்த வருட ஆரம்பத்தில் நடைபெற்ற அதன் இரண்டாவது காங்கிரஸ் நிறைவேற்றிய அரசியல் திட்டம் ஒன்றையும் அது கொண்டுள்ளது.

அந்த அடிப்படையில் தான், ஈழமக்

கள் புரட்சிகர விடுதலை முன்னணி முன்வைக்கும் தீர்வானது நடைமுறைச் சாத்தியமற்றது அல்லது பிழையானது என்று கருத்துக் கொண்டிருப்பவர்கள், தங்கள் சரியென்று கருதும் தீர்வைப் பற்றிச் சொல்ல வேண்டும் என எதிர்பார்க்கிறது.

அதைவிடுத்து, 'எது தீர்வு என்று தாம் கருதுகிறார்களோ அந்த முடிவுக்காகப் போராடுவது விடுதலை இயக்கங்களின் பணி; எல்லாவற்றிலும் தவறுகளைச் சுட்டிக் காட்டுவதுதான் பத்திரிகையாளரின் பணி' என்று மழுப்பல் விடுவதைக் கண்டிக்கிறது.

தமிழ் மக்களின் பிரச்சினைக்கு ஒவ்வொருவரும் தீர்வென்று கருதிக் கொண்டு போராடும் எல்லாப் போராட்டமே சரியாகி விடுமா? எல்லாப் போராட்டங்களுமே நியாயமானவை யும் சரியானவையும்தானா? யூதர்களைக் கொன்றதே வேண்டும் என்று ஹிட்லரின் ஆட்கள் போராடியதும் சரிதானா? பொல்போட் போராட்டமும் நியாயம் தானா? எல்லோர் கருதும் தீர்வுகளும் ஒரே மாதிரிச் சரியாக இருக்க முடியாது என்பதை நாம் புரிந்து கொண்டால், சரியான தீர்வைப் பற்றி நாம் பேச வேண்டிய தேவையையும் புரிந்து கொள்ளலாம்.

செயற்படுத்தக்கூடிய சரியான ஒரு தீர்வையும் அதற்கான வழிமுறைகளையும் வரையறுத்துச் சொல்லிவிட்டு, அப்படி அல்லாதவை எவ்வாறு தவறுகளாகின்றன என்று சுட்டிக் காட்டுவது பயனுள்ளது; மற்றவர்களால் புரிந்து கொள்ளப்படவும் கூடும்.

அப்படியில்லாமல், 'புலிகளைத் தவிர்த்த தமிழ் கட்சிகள் ஏன் இப்போது ஆயுதப் போராட்டம் நடத்தாமலிருக்கிறார்கள்? தமிழ் மக்களை அணிதிரட்டி ஊர்வலமோ ஆர்ப்பாட்டமோகூட நடத்தாமலிருக்கிறார்கள்?' என்று ஏதோ இப்பத்தான் வானத்திலிருந்து வந்து விழுந்தவர்களைப்போல் பாணியம் விட்டுக் கொண்டிருந்தால், அவர்களுக்கு சென்ற இதழ் விளையக் முர்த்தியின் கட்டுரையைத்தான் திரும்பவும் சொல்ல வேண்டும்.

★ தமிழ் மக்களுக்கு சுயாட்சி அமைப்பு ஒன்று உருவாக்கப்பட வேண்டும், அதற்கான அதிகாரங்கள் பகிர்ந்தளிக்கப்பட வேண்டும், வட-கிழக்கு இணைந்த ஓர் அரசியல் அலகு உருவாக்கப்படல் வேண்டும். இவற்றின் ஊடாகவே தமிழ் மக்கள் கௌரவத்துடனும் சுதந்திரத்துடனும் வாழக்கூடிய சூழ்நிலை உருவாகும் எனக் கருதுகின்றோம்.

இப்படியான ஓர் நிலையை வெறுமனே பேச்சுவார்த்தை மூலம் பேசித் தீர்த்துவிடலாம் என நாம் நம்பவில்லை. சர்வதேச நெருக்குதல்கள், மக்கள் அபிப்பிராயத்தைத் திரட்டுதல் போன்றவற்றின் ஊடாகவும், இலங்கை அரசு சிங்கள இனவெறிக்குள் கட்டுண்டு பிரச்சினைக்கு அரசியல் தீர்வொன்றை வைக்க இயலாமையை அம்பலப்படுத்துவதன் ஊடாகவும், சிங்கள ஜனநாயக முற்போக்கு சக்திகள் மத்தியில் எமது நிலையை தெளிவுபடுத்துவதன் மூலமாகவும் மேற்கண்ட சூழலை உருவாக்க நாம் முயற்சித்து வருகின்றோம்...

★ அரசினாலும் புலிகளாலும் ஜனநாயக உரிமைகள் முற்றாக மறுக்கப்பட்ட மக்கள் வெளியில் வந்து கருத்துச் சொல்ல முடியாத நிலை நிலவுகின்றது. எனவே, எமக்கு சாதகமான நிலையில் உள்ள அத்தனை வழிகளையும் பயன்படுத்தி வருகின்றோம்.

சிறுபான்மைத் தேசிய இனத்தின் மீதான அடக்குமுறைக்கு எதிராக, அவர்களது அடிப்படை உரிமைகளுக்காக போராடுவதே எமது பணி. இந்திய-இலங்கை ஒப்பந்தம் ஓர் அரசியல் தீர்வுக்கான ஆரம்ப நடவடிக்கையாக இருந்தது. எமது மக்களின் துரதிர்ஷ்டம், புலிகள்-அரசு கூட்டுச் சதியின் விளைவாக அவ் ஒப்பந்தத்தின் பலாபலன்கள் எம் மக்களுக்குக் கிடைக்காமல் செய்யப்பட்டது. இந்திய-இலங்கை ஒப்பந்தத்தை பேரினவாத சக்திகள் புரிந்துகொண்ட அளவிற்கு தமிழர் தரப்பில் புலிகளோ புத்திஜீவிகளோ வேறு சில அரசியல் சக்திகளோ இன்னும் புரிந்து கொள்ளவில்லை...

★ மாகாணசபை இடைக்காலத் தீர்வு மாத்திரமல்லாமல், நிரந்தரத் தீர்வு ஒன்றிற்கான பேச்சுவார்த்தையைத் தொடங்குவதற்கான சிறந்த அடித்தளமும் கூட, ஆகவே, மாகாணசபை முறையை முற்றுமுழுதாக நிராகரிப்பது என்பதற்குப் பதிலாக அதனை இன்னும் செழுமைப் படுத்துவது என்பதே சரியாக இருக்கும்.

அதாவது, தற்காலிக இணைப்பு நிரந்தரமாக்கப்படுதல், மேலதிக அதிகாரங்களை பகிர்ந்தளித்தல், இணைப்பாட்சி முறை ஒன்றை உருவாக்கல் இதனை நோக்கியே எமது அணுகுமுறைகள் இருக்க வேண்டும் என நான் கருதுகின்றேன்.

- 'சரிநிகர்' பேட்டியில் தோழர் சுரேஷ் பிரேமச்சந்திரன்.

இனச் சிறுபான்மை...

(5ம் பக்கத் தொடர்ச்சி) கொள்ளப்பட வேண்டும். அதிலுள்ள குறைபாடுகள் நிவர்த்திப்பதற்கான முயற்சிகளும் மேற்கொள்ளப்படுவதோடு, செழுமைப்படுத்தவும் வேண்டும்.

அதிகாரப் பரவலாக்கல் அலகு தொடர்பான பிரச்சினைமீல் இணைக்கப்பட்ட வடக்குக் கிழக்கு மாகாணத்தில் ஒருங்கிணைக்கப்பட்ட அரசியல்-நிர்வாக உரிமை அங்கீகரிக்கப்பட வேண்டும். ஒரு விடயத்தை இங்கு மறந்துவிடக்கூடாது. இந்திய இலங்கை ஒப்பந்தத்தின் அடிப்படையில் தமிழ் அரசியல்-இராணுவ அமைப்புகள் பிரதான அரசியல் நீரோட்டத்தில் இணைந்துகொண்டதானது வட கிழக்குப் பிராந்தியம் தமிழர்களுடைய வரலாற்று ரீதியான

வாழ்விடம், இலங்கை பல்வின மக்கள் வாழும் நாடு, பல மொழி பேசும் மக்கள் வாழும் நாடு என்ற அடிப்படையிலேயே.

இன்னொரு விடயம் இங்கு கருத்திற்கெடுக்கப்பட வேண்டும். வடகிழக்கு மாகாணத்தைப் பிரிப்பது அது தமிழர்களின் பாரம்பரியமான வாழ்விடம் என்ற கொள்கைக்கு முரணானது. அதேபோல் சமூக, பொருளாதார, பாதுகாப்பு விடயங்களும் கருத்திற்கெடுக்கப்பட வேண்டும்.

இப்போது நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கும் மாகாணங்களைப் பிரிக்கும் முயற்சி ஐக்கிய இலங்கைக்குள் பிரச்சினைகளுக்குத் தீர்வுகாண்பதைச் சாத்தியமற்றதாகும்.

இனிய தமிழ் மக்களே!

அன்பிற்கினிய தமிழ்மக்களுக்கு,

சிறிலங்கா அரசாங்கத்தின் சில சதிகார நடவடிக்கைகளை நீங்கள் அறிந்து கொள்வதும், அதற்கெதிராக நாமெல்லோரும் ஒன்றுபடுவதும் இன்றைய அவசரத் தேவையென நாம் கருதுகின்றோம்.

வடக்கையும் கிழக்கையும் பிரித்து, கிழக்கு மாகாணத் தமிழ் மக்களை இருந்த இடம் தெரியாமல் செய்யவேண்டுமென்பதில் சிறிலங்கா அரசாங்கம் தீவிரமாக உள்ளது.

அன்பார்ந்த தமிழ் மக்களே! இலங்கை சுதந்திரமடைந்த காலம் தொடக்கம் இன்றுவரை. அரசாங்கம் ஏற்படுத்திவரும் திட்டமிட்ட சிங்களக் குடியேற்றங்களினால், கிழக்கு மாகாணத்தில் பெரும்பான்மையாக இருந்த நாம், இன்று சிறுபான்மை ஆக்கப்பட்டு வருவதை எல்லோரும் அறிவீர்கள். இலங்கை சுதந்திரமடைந்த 1948 ஆம் ஆண்டிலிருந்து 60 வரை சிங்களப் பிரதிநிதித்துவமே இல்லாமல் இருந்த அம்பாறை மாவட்டத்தில் இருந்து இன்று பல சிங்களப்பிரதிநிதிகள் தெரிவு செய்யப்படுமளவிற்கு, அங்கு சிங்களக் குடியேற்றம் நடந்துள்ளது. இன்று அம்பாறை மாவட்டத்தில் தமிழ் மக்கள் 20 வீதமே உள்ள முன்றாவது சிறுபான்மை இனமாக மாற்றப்பட்டுள்ளனர்.

இதைப்போன்றே திருகோணமலையிலும் கந்தளாய், தம்பலகாமம், சேருவா வில, மணலாறு போன்ற பல சிங்களக் குடியேற்றங்களின் மூலம் தமிழ் மக்கள் சிறுபான்மையாக்கப்பட்டு வருகின்றார்கள். சேருவாவில் என்ற பெரும் நிலப்பரப்பே சிங்களத் தொகுதி ஆக்கப்பட்டுள்ளது. இன்றும் கூட கோயில் காணி

களிலும் சிங்களக் குடியேற்றம் நடந்து வருவதை நாம் கண்கூடாகக் கண்டு வருகின்றோம்

மொத்தத்தில் முழு கிழக்கு மாகாண முழு சிங்கள மக்களை பெரும்பான்மையாகக் கொண்ட இடமாக மாற்றப்பட்டு வருகின்றது. வடக்கும், கிழக்கும் இரண்டு மாகாண சபைகளாக இருக்கும் பட்சத்தில், கிழக்கு மாகாணம் நிச்சயமாக தமிழ் மக்கள் கையைவிட்டுச் சென்று, தொடர்ச்சியான சிங்களக் குடியேற்றம் மூலம் தமிழ் இனமே அங்கு அழிக்கப்பட்டுவிடும். இதற்கு இருக்கக்கூடிய

புலிகள், முழு கிழக்கு மாகாணத்தையுமே இராணுவத்தினருக்குத் தாரைவார்த்துக் கொடுத்தனர். புலிகளின் கோரத் தாக்குதலில் பாதிக்கப்பட்ட பல தமிழ் இயக்கங்கள் புலிகள் காட்டிய வழியில் அவர்களும் அரசாங்கத்துடன் நின்று செயற்படத் தொடங்கினார்கள்.

ஒரே மாற்றுத் தீர்வு வடக்கும் கிழக்கும் இணைந்த ஒரே மாகாணத்தை உருவாக்குவதே.

இலங்கை-இந்திய ஒப்பந்தத்திலும் கூட வடக்கும் கிழக்கும் தற்காலிகமாக இணைக்கப்பட்டு, இணைந்த வடக்கு கிழக்கு மாகாண சபையே உருவாக்கப்பட்டது. தற்காலிகமாக இணைந்த இவ இணைப்பை நிரந்தரமாக்காமல், கிழக்கு மாகாணத்தில் சர்வஜன வாக்கெடுப்பு ஒன்றை நடத்தி வடக்கையும் கிழக்கையும் பிரித்து இரண்டு மாகாணங்களாக்க

அரக முனைந்து வருகின்றது

முஸ்லீம் மக்களைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தும் சில பாராளுமன்ற உறுப்பினர்கள் வடக்கும் கிழக்கும் பிரிக்கப்பட வேண்டுமென்பதற்காக அயராது பாடுபட்டு வருகின்றார்கள். ஆளும கட்சியான ஐக்கிய தேசியக் கட்சி, எதிர்க்கட்சியான சிறிலங்கா சுதந்திரக் கட்சி போன்றவையும் இவ்விடயத்தில் மிகவும் உறுதியாகச் செயற்பட்டு வருகின்றனர்..

கிழக்கில் தமிழ் மக்களைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்துவதாகக் கூறும் சில பாராளுமன்ற உறுப்பினர்கள்கூட அரசாங்கத்தின் செல்லப்பிள்ளைகளாக - நட்பு சக்திகளாக இருந்து தம்மை எப்படி வளர்த்துக் கொள்ளலாம் என்று பார்க்கின்றார்களே தவிர, அரசாங்கத்தின் இச்சதி நடவடிக்கைகளுக்கெதிராக குரல் கொடுக்க வேண்டும் என்பதில் அக்கறையற்றே இருக்கின்றனர். வடக்கும் கிழக்கும் பிரிக்கப்படுவதென்பது எதிர்காலத்தில் எவ்வளவுதூரம் பாரிய விளைவுகளை ஏற்படுத்தும் என்பதை இவர்கள் புரிந்து கொள்ளாமல் இருப்பதும் வருந்தத்தக்கது.

இனிய தமிழ் மக்களே!

கிழக்கு மாகாணத்தில் உள்ளூராட்சித்தேர்தலையும், அதனைத் தொடர்ந்து வடக்கு கிழக்கு பிரிக்கப்படுவது தொடர்பான சர்வஜன வாக்கெடுப்பு ஒன்றை நடத்துவதற்கும் அரக திட்டமிட்டிருக்கின்றது

உள்ளூராட்சித் தேர்தல் என்பது, அங்கு பிரதேச சபைகள், நகர, மாநகர சபைகளைச் செழுமையாக இயங்க வைப்பதற்காக நடத்தப்பட்ட போவதில்லை. மாறாக, கிழக்கு மாகாணத்தில் சகஜநிலை திரும்பி விட்டது என்பதை

உலகுக்குக் காட்டவும், உள்ளூராட்சி தேர்தல்நடந்தால் அதனைத்தொடர்ந்து சர்வஜன வாக்கெடுப்பை நடத்தலாம் என்பதற்காகவே இத்தேர்தலை நடத்து முயற்சித்து வருகின்றார்கள்.

இப்படிச் செய்வதன்மூலம் சர்வதேச ரீதியாக வடக்கு கிழக்கு இணைப்புக்கு தமிழ் மக்களின் ஆதரவு இல்லை என்பதையும் இவர்கள் காட்ட முயற்சிக்கின்றார்கள். மட்டக்களப்பு மாவட்டத்திலும் யாழ்ப்பாணத்துக்கு எதிரான ஒரே பிராந்திய வாதத்தை பொலீஸ் மற்றும் இராணுவத்தினர் ஏற்படுத்தி வருவதுடன், தேர்தலுக்கு எல்லோரையும் தயாராகும்படியும் வற்புறுத்தி வருகின்றனர்.

எனவே, அன்பிற்கினிய தமிழ் மக்களே! அரசாங்கத்தின் இக்கபடத்தை மான சதி நடவடிக்கைகளை இன்றே நாம் இனங்கண்டு கொள்ள வேண்டும்

புலிகளின் அதிகார மோகத்தினால் பிரேமதாசா அரசாங்கத்தின் கூட்டுச் சேர்ந்து வடக்கு கிழக்கு மாகாண சபையை கலைத்தார்கள். அதுமாதிரி மல்லாமல், தமிழ் மக்களின் பாதுகாப்புக்கு உருவாக்கப்பட்ட தமிழ் பாதுகாப்புப் படையும் இவர்களது கூட்டு நடவடிக்கையால் சின்னாபின்னமாக்கப்பட்டது.

பின்னர் அரசாங்கத்துடன் ஏற்பட்ட மோதலில் புலிகள், முழு கிழக்கு மாகாணத்தையுமே இராணுவத்தினருக்குத் தாரைவார்த்துக் கொடுத்தனர். புலிகளின் கோரத் தாக்குதலில் பாதிக்கப்பட்ட பல தமிழ் இயக்கங்கள் புலிகள் காட்டிய வழியில் அவர்களும் அரசாங்கத்துடன் நின்று செயற்படத் தொடங்கினார்கள்.

புலிகளைக் காட்டிக் கொடுப்பது, அழிப்பது என்றவிடயத்தில் தொடங்கிய இவர்கள், இன்று தமக்கு விரும்பாத சகலரையும் காட்டிக் கொடுப்பது, அவர்களை அழிப்பது என்ற அடிப்படையிலேயே செயற்பட்டு வருகின்றனர்.

வடக்கும், கிழக்கும் இரண்டு மாகாண சபைகளாக இருக்கும் பட்சத்தில், கிழக்கு மாகாணம் நிச்சயமாக தமிழ் மக்கள் கையைவிட்டுச் சென்று, தொடர்ச்சியான சிங்களக் குடியேற்றம் மூலம் தமிழ் இனமே அங்கு அழிக்கப்பட்டுவிடும்.

இதனைவிட கடத்தல், கப்பம் வேண்டி தல் போன்ற பல செயல்களிலும் ஈடுபட்டு வருகின்றார்கள். கேட்டால், இவையாவும் தமது உயிர் வாழ்விற்கென்றும் (survival) கூறிக்கொள்கின்றார்கள்.

இராணுவத்தினருடன் நின்று செயற்பட்டு வருவதால் இவர்கள்கூட அரசாங்கத்தின் சதி நடவடிக்கைகளுக்குப் பயன்படுத்தப்படலாம். அதாவது, இவர்களை வற்புறுத்தி தேர்தல் கேட்க வைப்பதன் மூலம், அரசாங்கம் தான் நினைத்த காரியத்தை நிறைவேற்ற முயற்சித்து வருகின்றது. (அரசாங்கத்துடன் நிற்பதால் இவர்களும் மறுக் முடியாமல் தேர்தலுக்குப் போச நற்பந்திக்கப்படுவார்கள்).

இவையாவும் தாழ்வு மக்களின் நியாயமான கோரிக்கைகளை மிகப்பாரிய அளவில் பலவீனப்படுத்தும் என்பதை உணர்ந்து சகல இயக்கங்களும் விழிப்புடன் செயற்படாவிட்டால், எமது இனத்துக்குத் துரோகம் செய்தவராவோம்.

கார்த்திகை

9

தோழர் வி.ஏ.கே
நினைவு நாள்

போது இவர் பல தடவை கைதுசெய்யப்பட்டு பொலிஸ் நிலையங்களில் தடுத்து வைக்கப்பட்டார்.

1971 இல் ஜே வி.பி கிளர்ச்சிக் காலத்தின்போது இவர் தனது தோழர்களுடன் சிறையிலிருந்தார். 70களின் நடுப்பகுதியில் தமிழர்களின் சுயநிர்ணய உரிமை பற்றிய கருத்துக்கள் வலுவடைந்தபோது அதில் அவர் தீவிர கவனம் செலுத்தினார்.

1980களின் முற்பகுதியில் ஈழ விடுதலைப் போராட்ட அரங்கில் புதிய சிந்தனைகள் உருவாகின. வட கிழக்கில் தொழிலாளர், விவசாயிகள், மாணவர்கள், பெண்களை, புத்தி ஜீவிகளை ஒரு சமூகமாற்றம் தொடர்பாக அணிதிரட்ட வேண்டும் என்ற கருத்துக்கள் முன்வைக்கப்பட்டன. தீவிரத்துடன் செயற்படும் இவ் இளம் சக்திகள் பற்றி அவர் அதிகம் ஆர்வம் கொண்டார்.

இந்த ஈடுபாடுதான் அவரை ஈழ மக்கள் புரட்சிகர விடுதலை முன்னணியின்பால் ஈர்த்தது. இனவாதமற்ற, பரந்த கண்ணோட்டம் உள்ள சக்திகளை ஊக்குவிக்க வேண்டும், அவர்களுடன் சேர்ந்து தன்னாலான பங்களிப்பை வழங்க வேண்டும் என்பதில் உறுதியாக இருந்தார்.

இந்திய இலங்கை ஒப்பந்தம் ஏற்பட்டபின்

பட்ட தன் பின்னர் விவசாயிகளையும் மக்கள் குழுக்களையும் தானே முன்னின்று கட்டியமைத்தார். தோழர்களுடன் அரசியல் கலந்துரையாடல்களை நடாத்தினார். ஈழத் தொழிற்சங்க சம்மேளனத்தின் தலைவராக இருந்த தோழர் வி.ஏ.கே தனது முதுமையிலும் இளைஞனைப் போன்று சுறுசுறுப்புடன் கடமையாற்றினார்.

தனது 70 வது வயதில் மரணத்தை தழுவும் வரையிலும் அலருக்கென்று ஒரு வதிவிடம் இருக்கவில்லை. திருமணம் செய்துகொள்ளாத தோழர் அவர்கள், தோழர்களை தனது உற்ற சுற்றமாகக் கருதி வாழ்ந்தார். தனது மரணத்தை தழுவுவதற்கு ஒரு சில மணி நேரத்திற்கு முன் அகதிகள் முகாமிலிருந்த தோழர்களுடன் அரசியல் கலந்துரையாடல்களை நடாத்தினார்.

ஒரு சில வருடங்களுக்குள்ளேயே பொறுப்புணர்ச்சியில் சலிப்படைந்து விடும் மனிதர்கள் அதிகரித்துள்ள காலகட்டத்தில் ஏறத்தாழ 35 வருடங்களுக்கு மேலாக சமூகத்திற்காக வாழ்ந்தவர் வரலாற்றின் கணிப்பிற்குரிய மனிதர்தான், அந்த வகையில் தோழர் வி.ஏ.கே எமக்கெல்லாம் உதாரண புருசர். அன்றாறு நினைவு நாளில், அவருடைய கனவுகளை மனதிலிருந்திச் செயற்படுவதே நாம் அவருக்குச் செய்யும் உண்மையான அஞ்சலியாகும்.

தோழர் வி.ஏ.கே.சுந்தசாமி அவர்கள் இலங்கையின் சமூக அரசியல் மாற்றம் தொடர்பான 26 து காலகட்டத்தின் பிரதிநிதி. 50களின் நடுப்பகுதியில் அரசியல் பிரவேசத்தை மேற்கொண்ட தோழர் வி.ஏ.கே அவர்கள் ஆரம்பத்தில் இலங்கை கம்யூனிஸ்ட் கட்சியிலும், பின்னர் சீன சார்பு கம்யூனிஸ்ட் கட்சியிலும் செயற்பட்டார்.

60களின் நடுப்பகுதியில், வட கிழக்குப் பகுதியில் நடைபெற்ற தீண்டாமை ஒழிப்புப் போராட்டங்களில் அவர் முன்னணியில் நின்றார். தேனீர்க்கடை மறியல் போராட்டம், கோயில் பிரவேசம் போன்ற போராட்டங்களில் அவரின் முத்திரை பதிக்கப்பட்டது. உள்ளூர் நிலவுடமையாளர்களும் பொலிசும் அடக்கு முறைகளை கட்டவிழ்த்து விட்ட

“அரசும், புலிகளும் மக்களை மேலும் மேலும் அவல நிலைக்குத் தள்ளுவதிலேயே முனைப்பாயிருக்கிறார்கள்”

ஈழமக்கள் புரட்சிகர விடுதலை முன்னணியின்
அரசியல் பீட உறுப்பினர் தோழர் தி.சிந்திரன்

கடந்த 15 வருட காலத்தில் நிலவாத மிகமோசமான யுத்த நெருக்கடி இன்று நிலவுகிறது. நாகதேவன்துறை, பூநகரிப் பகுதியில் நடைபெற்ற தாக்குதல்கள், உயிரிழப்புக்கள் என்பன இங்கு தொடர்ந்து யுத்தம் நடாத்த முடியுமா என்ற பலமான கேள்வியை எழுப்பியுள்ளன.

வருடாந்தம் யுத்தத்திற்கென 2000 கோடி ரூபாவுக்கு மேல் செலவிடும் அரசு, இன்னும் பல மடங்கு பணத்தை யுத்தத்தில் வாரியிறைத்து விரயம் செய்வதற்கான நிலைமைகள் தோன்றியுள்ளன. உயிர்ப்பலி, தாங்க முடியாத பொருளாதாரச் சமை என்ற நிலைமைகளுக்குள்ளேயே மக்கள் தொடர்ந்து வாழ நிர்ப்பந்திக்கப்பட்டுள்ளார்கள்.

இணைந்த வட கிழக்குப் பகுதியைத் துண்டாடி யாழ்ப்பாணத்தைக் கைப்பற்றிவிட்டால் பிரச்சினைகள் தீர்ந்துவிடும் என்று அரசு எதிர்பார்க்கிறது. ஆனால் யுத்த நிலைமைகள் மிகவும் சிக்கலாயுள்ளன. 13 பேரில் ஆரம்பித்தது இன்று 500, 1000 என அதிகரித்துள்ளது. புலிகள் தரப்பில் அதே அளவு இல்லாவிட்டாலும் 500 பேருக்கு மேல் கொல்லப்பட்டுள்ளனர்.

ஆனால் முன்றாவது தரப்பினரான பொதுமக்கள் அச்சம், உணவுப் பஞ்சம், உயிர் அபாயம், வாழ்க்கை முடக்குப் பட்ட நிலை ஆகியவற்றுள் சிக்கித் தவிக்கிறார்கள். இவர்களைப்பற்றி அரசோ புலிகளோ அலட்டிக் கொள்வதாக இல்லை. இருதரப்பாரும் மக்களின் போக்குவரத்துக்குத் தடை விதித்துள்ளார்கள்.

ஆனால் இந்திய அமைதி காப்புப் படையை திருப்பி அனுப்பியது தவறு என்பதுபோல் ஆட்சியாளர்களிடம் ஞானோதயம் உருவாகியிருப்பதாக தெரிகிறது. புலிகளுடன் அண்ணன் தம்பி உறவு கொண்டாடி இந்திய அமைதி காப்புப் படையை திருப்பி அனுப்பியவர்கள், இன்று இந்தியப் படையின் தேவையை உணர்ந்திருப்பது ஒன்றும் இனப்பிரச்சினைத் தீர்வுக்காக அல்ல. அப்பட்டமான யுத்த தேவைக்காகவே.

ஆள்பவர்கள் அல்லது ஆதிக்க சக்திகள் தமது சொந்த நலன்களைப் பேணுவதற்காக எதையும் செய்யச் சித்தமாக இருக்கிறார்கள். ஆனால் நாட்டில்

நிலவும் உண்மையான பிரச்சினைக்குத் தீர்வு வேண்டும். மக்கள் படும் துன்பங்களிலிருந்து விடுதலை வேண்டும். ஜனநாயக, மனித உரிமைகள் பாதுகாக்கப்பட வேண்டும் என்பதுபற்றி அவர்களுக்கு அக்கறை கிடையாது.

நாட்டின் பிரதான பிரச்சினையான இனப்பிரச்சினையைக் கையாளும் பொறுப்பை படையினரிடம் விடுவதென்பது முற்று முழுதாக சிவில் அமைப்புக்கள், ஏன் சிவில் அரசாங்கம் என்பதைக் கூட இல்லாதொழித்துவிடும் என்பதை பெரும்பான்மையினத்தைச் சேர்ந்த அரசியல்வாதிகள் உணர்வதாக இல்லை.

அவர்களைப் பொறுத்தவரை இனப்பிரச்சினைக்கு அரசியல் தீர்வு என்பது ஈழம் கொடுப்பதற்குச் சரி என்றாகி விடுகிறது. எனவே இனப்பிரச்சினை தீர்வு பற்றிய கருத்துக்கள் வலுவடையும் போது பிரச்சினையை வேறுபக்கம் திருப்புகிறார்கள்.

இவர்களின் இத்தகைய போக்குகள் தென்னிலங்கையில் மீண்டும் இனவன்முறையை ஏற்படுத்துவதற்கான முயற்சிகளாகவே அமைகின்றன. அங்கு “எமது பையன்கள்” கொல்லப்படுகிறார்கள். இங்கு தமிழர்கள் சுதந்திரமாக வாழ்கிறார்கள் என்பதுபோல் பிரச்சாரங்கள் முன்னெடுத்துச் செல்லப்படுகின்றன. யாரும் கொல்லப்படுவது பற்றி யாருக்கும் உடன்பாடில்லை. ஆனால் தமிழர்கள் யார்? அவர்களின் ஸ்தானம் என்ன? என்ற கேள்விகள் தொக்கி நிற்கின்றன.

பல இன மக்கள் வாழும் நாடான இலங்கையில் அவர்கள் பிறராகக் கருதப்படும் நிலை நிலவுகிறது. இது பற்றிய கருத்துரு அவர்களின் மனங்களில் ஆழமாகப் பதிந்துவிடுகிறது. அவர்கள் இங்கு சிங்கள மக்களைப் போல அனைத்து உரிமைகளையும் பெற்று வாழ்வதற்கு உரித்துடையவர்கள் என்பது நிலைநாட்டப்பட வேண்டும்.

ஆனால் இனப்பிரச்சினைக்குத் தீர்வுமில்லை, தமிழர்கள் அடக்கி ஒடுக்கப்பட்ட இனமாகத்தான் வாழவேண்டும் என்ற எதிர்பார்ப்பை சுயமரியாதை, கௌரவம் உள்ள மனிதன் ஒருபோதும் ஏற்றுக்கொள்ளமாட்டான்.

பல இனங்கள் வாழும் நாடு என்ற வகையில் மலையக மக்கள், தங்கள் கலாச்சார, பண்பாட்டு விழுமியங்களை வளர்ப்பதற்கு நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்பட வேண்டும். எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக இம் மக்கள் வாழும் குடியிருப்புக்களும், அதைச் சுற்றியுள்ள வீட்டுத் தோட்டங்களும் அவர்களுக்கே சொந்தமாக்கப்பட வேண்டும்.

இதற்காக அனைத்து மலையக மக்கள் நலன் தொடர்பான சக்திகள் ஐக்கியப்பட வேண்டும். 150 வருடகாலமாக இலங்கையின் வருமானத்தில் 60 வீதத்தை ஈட்டித் தந்த இம் மக்களின் அடிப்படை உரிமைகள் எதுவும் அற்றவர்களாக வாழ்வது மனித நாகரீகத்திற்கு புறம்பான விடயமாகும். எனவே மனிதர்களாக வாழ்பவர்கள் இது விடயத்தில் அக்கறை செலுத்த வேண்டும்.

நெசாயேவிசம்

19ம் நூற்றாண்டு ரஷ்யாவின் புரட்சி மரபில் தோன்றிய ஒரு அதிர்விரவாதப் போக்கு. அந்தப் போக்கின் மூலகர்த்தா லென்யூ நெசாயேவ். ஒரு நல்ல குறிக்கோளை எய்துவதற்காக எந்த வழிமுறைகளையும் பயன்படுத்தலாம் என்பதுதான் நெசாயேவின் கொள்கை. பொய் சொல்லுதல், புரட்சியாளர்களை ஏமாற்றுதல், தோழர்களைக் கொலை செய்தல், மக்களை மோசடி செய்தல், கருத்து வேறுபாடு கொள்பவர்களைப் பற்றிய அவதூறுகள் பரப்புதல் ஆகியவை புரட்சியை சாதிக்க உதவுமானால் அவற்றைப் பயன்படுத்தியே தீரவேண்டும் என்பது அவனது கோட்பாடு.

‘பொதுமக்கள் தீர்ப்பு’ என்ற பெயரில் தலைமைக் குழுவொன்றால் வழி நடத்தப்படும் ஐந்தைந்து பேர் கொண்ட சிறுசிறு புரட்சிக் குழுக்களை உருவாக்கி, புரட்சி மந்திரங்கள் சிலவற்றைக் குழு உறுப்பினர்களுக்குக் கற்றுக் கொடுத்து புரட்சியை நடத்தத் திட்டமிட்டவன் அவன். அந்தத் தலைமைக் குழுவில் இருந்தது அவன் மட்டுமே.

தன்னை ஒரு பெரும் புரட்சியாளன் என்று மற்றவர்கள் - குறிப்பாகத் தனது அமைப்பைச் சேர்ந்தவர்கள் - நம்பவேண்டும் என்பதற்காகப் பல பொய்களைக் கூசாது சொன்னவன் அவன்... முன்று அடுக்குகள் கொண்ட தனது அமைப்பில், இரண்டாவது, முன்றாவது அடுக்குகளில் உள்ள உறுப்பினர்கள் முதல் அடுக்கைச் சேர்ந்தவர்களுக்கு வாய் போசாது அடிபணிய வேண்டும் என்றும், எல்லா விஷயங்களையும் அவர்கள் ஒளிவு மறைவில்லாமல் தெரிவிக்க வேண்டும் என்றும் நியதி விடுத்த அவன், இந்தக் கீழ்மட்ட உறுப்பினர்களுக்கு மேல்மட்ட உறுப்பினர்கள் எல்லா விஷயங்களையும் சொல்ல வேண்டியதில்லை என்று விதி செய்தான்.

நெசாயேவை முன்மாதிரியாகக் கொண்டு படைக்கப்பட்ட தோஸ்தோவ்ஸ்கியின் ‘பேய் பிடித்தவர்கள்’ நாவலின் கதாநாயகன் பியோதர் வெர்கோ வென்ஸ்கி ஓரிடத்தில் கூறுகிறான்: “பயங்கரமான அளவுக்கு சக்தி வாய்ந்தது சீருடை. அந்தஸ்துகள், கடமைகள் ஆகியவற்றை நான் திட்டமிட்டே உருவாக்குகிறேன். செயலாளர்கள், தலைவர்கள், பதிவதிக்காரிகள் எல்லாருமே என்னிடம் உள்ளனர். எல்லாருக்குமே சீருடை பிடித்திருக்கிறது. அது ஒரு அற்புதமான வெற்றியைச் சாதித்துள்ளது”

‘நம்மோடு ஒத்துப் போகாதவர்கள் அனைவரும் நமது எதிரிகள்’ என்ற முழுக்கத்தை வைத்த நெசாயேவ், தனது நடவடிக்கைகளை விமர்சித்த இயக்கத் தோழன் ஐவான் ஐவானோவ் என்பவனை சதி செய்து ஒழித்துக் கட்டினான்.

இத்தகைய மனிதனிடம் மற்றொரு பண்பும் இருந்தது: எவ்வித உலகியல் ஆசைகளும் தன்னலமும் இன்றி இலட்சியத்திற்காக எல்லாத் தியாகங்களையும் செய்யும் நெஞ்சுறுதி, கைது செய்யப்பட்டு கை கால் விலங்குகள் பூட்டப்பட்டு சிறையில் அடைக்கப்பட்டிருந்த காலத்தில் அவன் காட்டிய நெஞ்சுரம் தூர் அரசாங்க அதிகாரிகளைத் திகைக்க வைத்தது...

நெசாயேவையும், நெசாயேவிசத்தையும் மார்க்ஸ், ஏங்கெல்ஸ் மட்டுமல்ல பகுவின் போன்றோரும் வன்மையாகக் கண்டித்தனர். ரஷ்ய சமூக-ஜனநாயக வாதிகள் அப்போக்கை முற்றிலுமாக நிராகரித்தனர். ஆயினும் ஏதோ ஒரு வடிவத்தில் நெசாயேவிசம் தொடர்ந்து நிலவியது என்றே கூறவேண்டும்.

-நன்றி: கல்குதிரை-8.

காலந்தோறும் பெண்மை

மருட்சி-பயம்... என் விழிகளில் பயம் இருப்பதா அமுது நான் எதற்கு அஞ்ச வேண்டும்? யாருக்கு அஞ்ச வேண்டும் - என்று இவள் நினைக்க வேயில்லை.

ஏனெனில், இவளுடைய உடற்கூறியலே இவளுக்கு அஞ்சுவதற்கு ஒரு காரணியாகக் கற்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. எவரும் வலிய வந்து, ‘உன்னை’ பலாத்காரம் செய்துவிட முடியும். பிறகு நீ ஒன்றுக்கும் உதவாத குப்பை யாவாய்! என்ற ஓர் அச்சத்தை, பெண் பூப்படைந்த நாளிலிருந்து, பெற்றோரும் மற்றோரும், உற்றவரும் ஊராரும் அவளுக்கு ஏற்றிக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

இந்த அச்சமே அவளுடைய பொருளாதார சுயச்சார்பை உறிஞ்சுகிறது; அவளுடைய கல்வியைப் பயனில்லாததாக ஆக்குகிறது; அவளுடைய திறமைகளை குடத்துக்குள் வைத்து முடிவிடுகிறது...

பெண்ணின் கல்வியும், தொழிற்களமும், அரசியல் அரங்கும் அவளை இன்னமும் ஆண்டிசுதிக்கச் செலுத்தும் குடும்ப வட்டத்துக்குத்தான் உரியவள் என்ற ஆதாரமான அழுத்தத்திலிருந்து விடுவித்திருக்கவில்லை.

சுதந்திரமாக இருக்க முடியாது - சுற்புக்குப் பாதுகாவல் இல்லை. எந்தச் சமூகவட்ட அங்கீகாரமும் - குடும்ப அடிப்படையிலேயே கிடைக்கும்.

குடும்பம் ஓர் ஆண் மகனின் மேலான தலைமையில்தான் இயங்கும்.

எனவே, இவள் உடல், உயிர், திறமை எல்லாவற்றுடனும் அவனுக்கு அடங்கித் தன்னைப் பூச்சியமாக்கிக் கொள்ளும்போது மேன்மை பெறுகிறாள். சுயசிந்தனை கருத்து ஊக்கப்படாமல் அமுக்கப்படும்.

இந்தத் தத்துவத்தையே நாள்தோறும் நாள்தோறும் கல்வி சுற்ற பெண்களும், பேராசிரியர்களும் முதிய அனுபவசாலிகளும் இளந்தலைமுறைப் பெண்களுக்கு ஏதோ ஒரு வகையில் உணர்த்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

படித்தாலும், சமூக-உலகியல் யதார்த்தங்களின் முரண்பாடுகள் உறுத்தாத குழந்தைகளாகவே ‘செல்விகள்’ முதிர்ச்சி பெறுகிறார்கள்...

“பையன் ஒழுக்கமே சரியில்லை. குடிக்கிறான், சூதாடுறான்...” என்றால், “ஒரு கால்கட்டைப் போட்டுடுங்க, தன்னால் சரியாயிடுவான்” என்று வரப்போகும் பெண்ணின் தோள்களில் இவனைத் திருத்தும் சமையையும் இந்தச் சமுதாய நீதி ஏற்றிவைக்கிறது.

இவள் பொருளாதார உற்பத்தியை ஏற்று, வரதட்சணைக்கும் தலைகுனிந்து, சமையல், வீட்டு நிர்வாகம், குழந்தைகளை வளர்த்தல் என்ற பொறுப்போடு, களைவனை நல்லழிப்படுத்தவும் தன் நலங்கள் அனைத்தையும் தியாகம் செய்கிறாள். இவற்றுள் ஏதேனும் ஒன்றிலிருந்து இவள் சிலும் பினாலும், மொத்த ஓவியமும் பாழாகிவிடுகிறது.

- ராஜம் கிருஷ்ணன்

குறிஞ்சிச் சாரல்...

(2ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

மலையக மக்களின் பிரஜாவுரிமை தொடர்பான, அரசியலமைப்புச் சட்டத்தில் உள்ள பாதகமான அம்சங்களும், மலையக மக்களை இந்தியாவுக்கு திருப்பி அனுப்பும் வகையிலுள்ள ஒப்பந்தங்கள் அனைத்தும் இரத்துச் செய்யப்பட்டு, நாடற்றோர் என்ற நிலைமை மாற்றியமைக்கப்பட வேண்டும்.

தோட்டங்கள் தோறும் பெயரளவில் காணப்படும் பாடசாலைகள் நவீனமயப்படுத்தப்பட வேண்டும். ஏற்கனவே இப் பிரதேச பாடசாலைகளுக்கென U.N.I.C.E.F போன்ற நிறுவனங்களால் மேற்கொள்ளப்பட்ட உதவிகள் இங்கு சென்றடையவில்லை. இதற்கு என்ன நடந்தது என்பது பெரும் கேள்விக்குறியாகவே உள்ளது.

உளறுவாயன்

உளறுவாயனின் தர்ம நியாயங்கள் யாருக்கு இங்கே புரியப் போகிறது?

“மௌனமாயிருப்பது மிகவும் நல்லது. மௌனத்தின் சிறப்பைப் பற்றி என்னால் மணிக்கணக்கில் பேச முடியும்.”
- யாரோ.

தாற அளவுக்குத் தூக்கிப் பிடிக்கிற உத்தியோகம். வியாபார வரி வேறை. சண்டை மிலை செத்துப் போனாலும் தெருவெல்லாம் தோரணம் கட்டி தேசப் புதல்வர்களுக்கு பிரித்தோதிக் கொண்டாடுவினம் எண்டெல்லாம் இருக்கேக்கை பிறகென்ன, மண்ணின்மைந்தர்களாய் மாள வேண்டியதுதான்.

சிக்கல்கள் வளர வளர சிந்திக்கும் திறனும் வளருமெண்டெல்லே சொல்லுகினம். இஞ்சை என்னெண்டால், பத்தாம் வகுப்பு எட்டாம் வகுப்பு எண்டு படிப்படியாய்க் குறைஞ்ச அஞ்சாம் வகுப்புப் போதுமெண்டு வந்து நிக் குது. தங்கடை படையையும் புலிப்படைக்குச் சம்பட்டுத்திவிட்டால் வெல்லலாமெண்டு பாக்கினம் போலை.

இஞ்சை கொழும்பிலை இவையின்றை அறிவுக்கு எட்டுற மாதிரிக் காரணங்கள் சொல்லித்தான் தமிழாக்கள் தப்பவும் வேணும். அவை பாத்து, இது அடையாள அட்டை இல்லை யெண்டால், இல்லைத்தான்.

இதுக்குத் தோதாய்த்தான் ஊரிலை இருக்கிற எங்கடை பொடியளையும் இண்டைக்கு ஆக்கிவிட்டிருக்கினம். கிட்டடியிலை ஊரிலையிருந்து வந்த ஒரு பெரியவர் சொன்ன கதை இது. ரண்டு சிறகுகள் கொடிக்கம்பம் ஒண்டைச் செங்குத்தாய் நிக்கவைச்சுப் போட்டு கஷ்டப்பட்டு ஏறி உயரத்தை அளந்துகொண்டிருந்தினமாம். பெரியவர் பாத்திட்டு, “தம்பியவை, தடியைக் கிடத்திப் போட்டுக் கஷ்டப்படாமல் அளக்கலாமெல்லே” என்று சொன்னாராம். மேலை ஏறி நிண்ட பொடிசு, ஒரு பார்வை பாத்திட்டுச் சொல்லிச்சுதாம், “பெரிசு! தலைவர் எங்களை நீளத்தை அளந்துவரச் சொல்லேல்லை, உயரத்தைத்தான் கேட்டிருக்கிறார் எண்டிட்டுத் தன்ரை வேலையிலை மும்முரமாகிச்சுதாம்.

பெரியவர் கவலைப்பட்டுக் கொண்டே போய்த் தலைவரைப் பாத்து விஷயத்தைச் சொன்னாராம். “இது எப்ப அவங்களுக்கு விளங்குதோ அப்ப, நான் தலைவனில்லை எண்டாராம் அவர். பகிடிபோலை தெரிஞ்சாலும், யோசிச்சுப் பாத்தால் நிலைமை கவலைக்குரியதுதான்.

இன்னுமொரு பகிடி. இதுவும் பெரியவர் சொன்னதுதான். யாழ்ப்பாணத்திலை இருக்கிற கவிஞர்மாரெல்லாம் அந்த எல்லாம் வல்ல தலைவருக்கு உலாப் பாடுறதிலைதான் முழுக் கெட்டித்தனத்தையும் காட்டுகினமாம். அதிலை ஒரு பாட்டு ‘மக்கள் எல்லாம்

பிரபாகரன் பக்கம்’ எண்டு தொடங்குதாம். காணியயையும் ஈடுவைச்சு, புலியனுக்குப் பிணைக்குத் தேப்பனையும் விட்டிட்டு பாஸிலை தப்பி வெளியிலை வந்த தமிழ்ப் பொடி ஒண்டு மதவாச்சியிலை ஆமிக்காறனிட்டை மாட்டுப்பட்டுதாம்.

வழமைபோலை தமிழ் பேசுவனெல்லாம் புலிதான் எண்ட ஆமித்தத்துவப்படி நல்ல மரியாதை குடுத்து விசாரிச்சிருக்கினம். பொடியன் இல்லை யெண்டு குழற, ‘உங்கடை தமிழ்ப் பாட்டைப் பாடுடா’ எண்டிருக்கினம். இது, ‘ஐயோ, நாங்கள் பாட்டெல்லாம் பாடுற மாதிரி நிலைமை இல்லை ஐயா’ எண்டு அழுதுதாம். ‘டே! அந்த மக்கள் எல்லாம் பாட்டைப் பாடுடா’ எண்டானாம் ஆமிக்காறன். அப்பத்தான் பொடிக்கு என்ன கேக்கினமெண்டு ஓடிவெளிச்சுதாம். ‘மக்கள் எல்லாம்...’ எண்டு பாடத் துவங்கின பொடியன், அடுத்த பேரைக் கேட்டால் அடிக்கவெல்லோ போறாங்கள் எண்டு யோசிச்சுப்போட்டு, ‘மக்கள் எல்லாம்... மக்கள் எல்லாம் மதவாச்சிப் பக்கம்’ எண்டு பாடிமுடிச்சுதாம். சோகத்தையும் கூட பகிடியாய்ச் சொல்லலாம் எண்டதுதான் இது.

மட்டக்களப்பிலை ஒரே எலெக்சன் அல்லோலகல்லோலம்தானாம். படிச்சவை பெரியவை எண்டு ஆரும் வெட்டைக்கு இறங்கினால், “உங்களையும் எங்கடை விண்டிடை போட்டிருக்கிறம் எண்டு கட்சிக்காரர் துரத்துகினமாம். பிரமுகர்மாரெல்லாம் கொழும்புக்கு ஓடிவந்துகொண்டிருக்கினமாம். இந்த எலெக்சனுக்குப் பின்னாலை இருக்கிற சதியை விளங்கிக்கொண்டிருக்கிற சனம், யு.என்.பி.யை வெல்லவிடக் கூடாது எண்டு அரசாங்கத்தோடை நிக்கிற கட்சிக்காரர் சொல்லுறதை நம்புதில்லையாம்.

எங்களது நம்பிக்கை எல்லாம், ஒரு சின்ன மெழுகுவார்த்தியின் வெளிச்சத்தை அணைக்கக் கூடிய அளவுக்கு இருள் இந்த உலகில் இல்லை என்பதுதான்.

- ‘வெளிச்சம்’ முதலாவது இதழ் பிரகடனத்தில்...

கணக்கு வாத்தியார் கதை

செய்து, காட்டப்பட்ட கணக்குகளை எல்லாம் அதுவும் பிழை இதுவும் பிழை என்று சொல்லிக் கொண்டிருந்தார் வாத்தியார். நீங்கள் கணக்குச் செய்த முறைகள் எல்லாமே பிழைதான் என்று கிண்டலும் எக்காளமுமாகப் பேசி வந்தார். எல்லாரையும் போலவே, தான் கணக்குச் செய்யும் முறை சரியானதுதான் என்று நம்பிக்கை கொண்டிருந்த ஒரு மாணவன் கேட்டான்: “எல்லாம் பிழையெண்டால் இதை எப்பிடிச் செய்யிறதெண்டு சொல்லித் தாருங்கோ அல்லது செய்து காட்டுங்கோ வாத்தியார்” என்று. அதுக்கு அந்த வாத்தியார் சொன்னார்: “என்றை வேலை நீங்கள் கணக்குச் சரியாய்ச் செய்யிறீங்களோ பிழையாய்ச் செய்யிறீங்களோ எண்டு பாத்துச் சொல்லுறதுதான். செய்துகாட்டுறது எல்லாம் என்றை வேலை இல்லை.”

கேள்விகளை மட்டும் கேட்டுக் கொண்டிருக்கவும், பிழைகளைக் கண்டுபிடித்து நையாண்டி பண்ணவும் மட்டும் உரிமை கொண்டவரான வாத்தியாரிடம் போய்த் தன் சந்தேகத்தைக் கேட்டதற்காக மாணவனுக்கு இப்போது வெட்கமாகி விட்டது. ஆனாலும், ஒருத்தரும் சரியாய்ச் செய்கிறார்களில்லை என்று தெரிந்துவைத்திருக்கும் வாத்தியாருக்கு, அதைச் சரியாகச் செய்யும் முறையைச் சொல்லுவதில் என்ன சங்கடம் என்று அவனுக்கு விளங்கவில்லை. கணக்கைச் சரியாகச் செய்யும் முறையைத் தெரியாத வாத்தியார் எப்படிச் சரிபிழை திருத்துகிறார்? அவனுக்கு அதுவும் விளங்கவில்லை. சே! இந்த வாத்தியார்கள்தான் எத்தனை விதமாய் இருக்கிறார்கள் பாருங்கள்.

- வெ.வினாயகமூர்த்தி

தொடரும் வன்முறைகளுக்கு மாற்றீடாக...

(முன்பக்கத் தொடர்ச்சி)

இம்மாநாட்டின் முடிவில் பின்வரும் தீர்மானங்கள் நிறைவேற்றப்பட்டன:

* மாநாட்டின் கட்டுரைகள், கலந்துரையாடல்களைத் தமிழ், சிங்கள, ஆங்கில மொழிகளில் பிரசுரித்து இலங்கையில் பரவலாக விநியோகிப்பது.

* இலங்கையில் இனப்பிரச்சினை இல்லை, பயங்கரவாதப் பிரச்சினைதான் உண்டு என்று கூறிவரும் சிறிலங்கா அரசின் நிலைப்பாட்டை அம்பலப்படுத்துவதுடன், இலங்கைக்கு நிதி உதவும் நாடுகள் மத்தியில் இலங்கை அரசின் மீது அழுத்தத்தைக் கொண்டுவரக் கோரும் பிரச்சாரத்தை மேற்கொள்ளல்.

* சிறிலங்கா அரசு தடுத்து வைத்திருக்கும் அனைத்து அரசியல் கைதிகளையும் விடுவிக்கக் கோருவது.

* புலிகளின் வதை முகாம்களில் தடுத்து வைக்கப்பட்டிருக்கும் அனைவரையும் உடன் விடுவிக்கக் கோருவது.

“அரசியல் சட்டங்களை மாற்றி இணைப்பாட்சி முறையை ஏற்படுத்தாதவரை எந்தத் தீர்வுத் திட்டமும் பயன்தரப் போவதில்லை”

வரவு செலவுத் திட்ட விவாதத்தில்
தோழர் சுரேஷ் பிரேமச்சந்திரன்

மொத்தமாக வடக்குக் கிழக்கிலுள்ள சனத்தொகையில் மிகப் பெரும் பகுதி உள்நாட்டிலும் வெளிநாடுகளிலும் அகதிகளாக இருக்கும்போது உங்கள் மேல்புச்சு மருந்துகள் எதுவும் அவர்களுக்கு நிவாரணம் ஆகாது. உங்கள் புனர்வாழ்வுத் திட்டங்கள் யாவும் அகதி முகாம்களில் பாத்திரங்களுடன் வாழும் நிலையையே பராமரிக்கின்றன. நிரந்தரத் தீர்வுத் திட்டம் உங்களிடத்தில் இல்லை அப்படியானால் தமிழ்த் தேசிய இனத்தின் தனித்துவத்தை அழிக்கும் திட்டம்தான் உங்களிடம் இருப்பதாக நான் கருதுகிறேன்.

இந்த இடத்தில் நான் இன்னுமொரு விடயத்தைக் கூற விரும்புகிறேன். இந்த நாட்டின் பிரச்சினையைத் தீர்ப்பதற்கென இந்திய-இலங்கை ஒப்பந்தம் ஒன்று 1987 ஜூலையில் ஏற்படுத்தப்பட்டது. அதன் பலாலன்களை மக்களுக்குக் கிட்டாமல் செய்வதற்கு உங்கள் அரசாங்கம் எல்லா நடவடிக்கைகளையும் மேற்கொண்டது. அன்று புலிகளுடன் இணைந்து மாகாண அரசைச் சிதைத்தீர்கள். ஈழமக்கள் புரட்சிகர விடுதலை முன்னணி உறுப்பினர்களையும், இந்திய அமைதிப் படையினரையும் கொன்றொழிக்கவெனப் புலிகளுக்கு பெருந்தொகையான ஆயுதங்களைக் கொடுத்துவினீர்கள்.

இந்திய அமைதி காப்புப் படையை வெளியேற்றுவதில் பிரேமதாசா தலைமையிலான ஐக்கிய தேசியக் கட்சி அரசும் புலிகளும் கரம்கோர்த்து செயற்பட்டதன் பூதாகாரமான விளைவையே இன்று அனுபவித்துக் கொண்டிருக்கிறீர்கள். வடக்குக் கிழக்கு மாகாண சபையின் செயற்பாட்டிற்கு நீங்கள் இடையூறு விளைவிக்காமல் இருந்திருந்தால் இன்று இத்தகைய நிலை ஏற்பட்டிருக்காது. பயங்கரவாதச் செயல்களுக்கும் எந்த முகாந்திரமும் இல்லாமல் போயிருக்கும்....

ஆச்சிப்பிள்ளை ஆச்சிக்கு எம் அஞ்சலி!

மமிலிட்டியைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்ட ஆச்சிப்பிள்ளை அவர்கள் கடந்த 05.11.93 அன்று சென்னையில் நடைபெற்ற ரயில் விபத்தொன்றில் அகால மரணமெய்தினார்.

தனது 3 பிள்ளைகளை, ஈழ விடுதலைப் போராட்டத்திற்கு அர்ப்பணித்த ஆச்சிப்பிள்ளை ஆச்சி, அவர்களில் இருவர் மரணத்தைத் தழுவி விட்டபோதும், அது பற்றிய தளர்ச்சியெதுவுமின்றிச் செயற்பட்டவர்.

கரை வேலைகளில், ஆரம்ப காலத்திலிருந்தே வீரமிக்க பங்களிப்பை நல்கிய ஆச்சி எத்தனையோ இடர்களுக்கு மத்தியிலும், தோழர்கள் அனைவரிடத்திலுமான பாசத்தோடு பணியாற்றியவர். ஈழ மக்கள் புரட்சிகர விடுதலை முன்னணி, புலிகளால் தடை செய்யப்பட்டிருந்த காலத்தில், அசாதாரண துணிச்சலோடு பல காரியங்களை ஆச்சி நிறைவேற்றினார்.

தோழர்கள் எங்கிருந்தாலும் தன்னந்தனியாக, தனது தள்ளாத முதுமை மீலும் தேடிச் சென்று பேசுவார். உற்சாகமுட்டுவார். தமிழ் நாட்டிலுள்ள பல அகதி முகாம்களில் அவரைத் தெரியாதவர் இல்லை என்றே கூறலாம்.

ஆண் ஆதிக்க சமுதாயத்தில் தன்னந்தனியாக இந்த முதாட்டி பல சவால்களுக்கு முகம் கொடுத்தார். வேலூர் சிறையிலிருக்கும் தனது மகனுடைய விடுதலை தொடர்பாகப் கோசுவதற்கு கோட்டைக்குச் சென்று கொண்டிருந்தபோதே விபத்தில் அவர் மரணமடைந்தார்.

எமது சமூகம் அனுபவிக்கும் அவலமான வாழ்க்கைக்கு ஆச்சிப்பிள்ளை ஆச்சி ஒரு எடுத்துக்காட்டு. வாழ்க்கையில் பெரும் புயல்கள், சவால்களைக் கண்டு அந்த முதாட்டி மருண்டு விடவில்லை தனது மரணத் தறுவாயிலும்.

தமிழ் பேசும் மக்கள் மிகப் பெரும் பான்மையாக வாழ்ந்துவரும் வடக்குக் கிழக்கு மாகாணம் அவர்களது பாரம்பரிய பிரதேசமாகும். இதைப் புரிந்துகொண்டே அம் மக்களை அங்கு சிறுபான்மையாக்கும் முயற்சியில் அரசாங்கங்கள் ஈடுபட்டு வந்திருக்கின்றன. 60 ஆயிரத்துக்கு மேற்பட்ட தமிழர்கள் உயிரிழந்த பிறகும், சொந்த வாழ்விடங்களை இழந்து நாட்டின் உள்ளேயும் வெளியேயும் இலட்சக் கணக்கில் அகதிகளான பிறகும், தமிழர்களுக்கு இருள் சூழ்ந்த நரக வாழ்க்கையே நிரந்தரம் என்ற நிலையாகிய பிறகும், அரசுக்குத் தமிழர் பிரச்சினை என்ற ஒன்று நிலவுவதாகத் தெரியவில்லை. தமிழர் பிரச்சினையென்றோ, இனப் பிரச்சினை என்றோ வரும்பொழுது இவர்கள் தீக்கோழி போல் தலையை மறைக்க முனைகின்றார்கள்....

தமிழர்கள் தொடர்பான அடிப்படை யான சந்தேகங்களை நீங்கள் நீக்காத வரை- இலங்கை பல்லின மக்கள் வாழும், பல மொழிகள் பேசும், பல மதங்களைக் கொண்ட நாடு என்ற யதார்த்தத்தை ஏற்றுக் கொள்ளாத வரை- பிரச்சினைகள் மேலும் மேலும் சிக்கலாகிக்கொண்டுதான் இருக்கும். இலங்கையைப் பொறுத்தவரையில், எளிதான உண்மையை நீங்கள் எப்பொழுதுமே மறுத்து விடுகின்றீர்கள். இலங்கையில் இன்றுள்ள பிரதான பிரச்சினை எது என்ற கேள்விக்கு மழுப்பலுடனும் திமிருடனும்தான் நீங்கள் பதிலளிக்கின்றீர்கள்.

பேரினவாத இரத்தச் சேற்றில் இந்த நாடு புரண்டு கொண்டிருக்கின்றது. ஒடுக்கப்பட்ட தமிழ்த் தேசிய இனம் தனக்கு இயல்பாகவேயுள்ள சம உரிமைகளுக்காகப் போராடிக்கொண்டிருக்கின்றதென்ற-யதார்த்தம் உங்களுக்குப் பீதியை ஏற்படுத்திக்கொண்டிருக்கிறது.

மற்றவர்களைப்போல நாமும் மனிதர்கள்தாம் எனத் தமிழ் மக்கள் நினைப்பது தவறா? அவர்கள் அவ்வாறு வாழ்வதற்கான முயற்சியை அடக்குவதற்கான உங்களுடைய முயற்சி, மனித இயக்கத்திற்கெதிரான செயற்பாடாகும். இதில் நிச்சயம் உங்களுக்குத் தோல்வி தான் கிட்டும்....

இந்த ஈவிரக்கமற்ற யுத்தமானது கடந்த 10 வருடங்களுக்கு மேலாக ஆயிரக்கணக்கான மக்களைக் காவு கொண்டுவீட்டது. மறுபுறம் மீளமுடியாத பொருளாதாரச் சூமை என்ற சகதியில் மக்களைத் தள்ளியுள்ளது. அந்த வகையில் நீங்கள் தொடுத்துள்ள யுத்தம் இலங்கை வாழ் அனைத்து மக்களுக்கும் எதிரானதே....

இந்த நாட்டில் அமைதி திரும்ப வேண்டும். இந்த நாடு சுபிட்சப்பாதையில் நடைபோட வேண்டும் என்று நீங்கள் கூறுவதெல்லாம் வெற்று வார்த்தை ஜாலங்கள்தான் என ஜயுற வேண்டியுள்ளது.

உலகின் பிரபல தத்துவ மேதை யொருவர், “கொன்று பலியாக்கப்பட்ட மனிதனின் மண்டையோட்டில் இருந்தன்றி வேறு எதிலிருந்தும் அமுதபானம் பருக விரும்பாத கோர தெய்வம்” பற்றிக் குறிப்பிட்டார். அவரின் இந்தச் கூற்று யாருக்குப் பொருந்துகின்றதோ இல்லையோ, அவர் கூறிய கோர தெய்வம் இங்குதான் குடியிருக்கின்றது போலல்லவா நிகழ்ச்சிகள் நடைபெறுகின்றன.

இலங்கையின் இனப்பிரச்சினை என்பது உலகறிந்த விடயமாகிவிட்ட போது அதற்கு நியாயமான தீர்வு காணப்பட வேண்டுமென சர்வதேச மனித அமைப்புக்கள், பல்வேறு நாடுகள் என்பன கோரிக்கை விடுத்துக்கொண்டிருக்கும் போது, இனப்பிரச்சினையைத் தீர்க்கவென சர்வகட்சி மகாநாடும், பாராளுமன்றத் தெரிவுக் குழுவும் இயங்கிவந்த பொழுதும், இந்நாட்டின் ஜனாதிபதிக்கு இனப்பிரச்சினை என்று ஒன்று இருப்பதன் மர்மம் தெரியாமல் போனதன் விநோதம் என்ன? தம் தலைகளில் சுமந்துள்ள பேரினவாத அழுக்குகளை நீக்காத வரையில் தமிழர் பிரச்சினை இவர்களுக்குப் பயங்கரவாதப் பிரச்சினையாகவே தெரியும்....

நம்முன் நீண்டு படுத்திருக்கிறது நாம் கடக்க வேண்டிய பாதை. வர்க்கங்கள் அற்ற ஒரு சமுதாயத்தை, அனைத்துவித ஏற்றத் தாழ்வுகளும் இல்லாதிருக்கும் ஒரு சமுதாயத்தை, அந்த முழுயான சமுதாயத்தை நாம் அடையும்வரை, நமது போராட்டங்களும் சிரமங்கள் நிறைந்ததாகவே இருக்கும்.

- சேகுவேரா

தமிழர்கள் தொடர்பான அடிப்படையான சந்தேகங்களை நீங்கள் நீக்காதவரை- இலங்கை பல்லின மக்கள் வாழும், பல மதங்களைக் கொண்ட நாடு என்ற யதார்த்தத்தை ஏற்றுக் கொள்ளாதவரை -பிரச்சினைகள் மேலும் மேலும் சிக்கலாகிக்கொண்டுதான் இருக்கும்.

பேரினவாத இரத்தச் சேற்றில் இந்த நாடு புரண்டு கொண்டிருக்கின்றது. ஒடுக்கப்பட்ட தமிழ்த் தேசிய இனம் தனக்கு இயல்பாகவேயுள்ள சம உரிமைகளுக்காகப் போராடிக்கொண்டிருக்கின்றதென்ற யதார்த்தம் உங்களுக்குப் பீதியை ஏற்படுத்திக்கொண்டிருக்கிறது.

மற்றவர்களைப்போல நாமும் மனிதர்கள்தாம் எனத் தமிழ் மக்கள் நினைப்பது தவறா? அவர்கள் அவ்வாறு வாழ்வதற்கான முயற்சியை அடக்குவதற்கான உங்களுடைய முயற்சி, மனித இயக்கத்திற்கெதிரான செயற்பாடாகும். இதில் நிச்சயம் உங்களுக்குத் தோல்வி தான் கிட்டும்....

இலங்கையின் இனப்பிரச்சினை என்பது உலகறிந்த விடயமாகிவிட்ட போது அதற்கு நியாயமான தீர்வு காணப்பட வேண்டுமென சர்வதேச மனித அமைப்புக்கள், பல்வேறு நாடுகள் என்பன கோரிக்கை விடுத்துக்கொண்டிருக்கும் போது, இனப்பிரச்சினையைத் தீர்க்கவென சர்வகட்சி மகாநாடும், பாராளுமன்றத் தெரிவுக் குழுவும் இயங்கிவந்த பொழுதும், இந்நாட்டின் ஜனாதிபதிக்கு இனப்பிரச்சினை என்று ஒன்று இருப்பதன் மர்மம் தெரியாமல் போனதன் விநோதம் என்ன? தம் தலைகளில் சுமந்துள்ள பேரினவாத அழுக்குகளை நீக்காத வரையில் தமிழர் பிரச்சினை இவர்களுக்குப் பயங்கரவாதப் பிரச்சினையாகவே தெரியும்....